การพัฒนารูปแบบการบริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล ของผู้บริหารสถาบันโรงเรียนในเครือสารสาสน์*

The Development of a School Administration Model in the Digital Era for Administrators of Sarasas Affiliated Schools

[1]ศุภวรรณ หล่ำผาสุข, จักรกฤษณ์ โปณะทอง และ ธีระภาพ เพชรมาลัยกุล
[1]Supawan Lampasuk, Chakrit Ponathong and Theeraphab Phetmalhkul
สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
Program in Educational Administration, Faculty of Education,
Srinakharinwirot University, Thailand.
[1]Corresponding Author's Email: supawan.lampasuk@g.swu.ac.th

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาองค์ประกอบของรูปแบบการบริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัลโรงเรียนในเครือสารสาสน์ 2) เพื่อพัฒนารูปแบบการบริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัลของผู้บริหารโรงเรียนในเครือสารสาสน์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ได้แก่ ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 9 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสัมภาษณ์ วิเคราะห์ข้อมูลโดยการวิเคราะห์เนื้อหา

ผลการวิจัย พบว่า 1) องค์ประกอบการบริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล ของผู้บริหารสถาบันโรงเรียนในเครือสารสาสน์ ประกอบด้วย 7 ด้าน ได้แก่ วิสัยทัศน์และนโยบาย โครงสร้างพื้นฐานดิจิทัล การจัดการเรียนการสอน บุคลากรและสมรรถนะครู การมีส่วนร่วมและการสื่อสาร การบริหารจัดการและประกันคุณภาพ และคุณธรรมและความปลอดภัยดิจิทัล และ 2) ผลการพัฒนารูปแบบการบริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัลของผู้บริหารโรงเรียนในเครือสารสาสน์ประกอบด้วย หลักการ วัตถุประสงค์ องค์ประกอบการบริหารสถานศึกษา กระบวนการพัฒนา การประเมินผลการดำเนินการและเงื่อนไขความสำเร็จ

คำสำคัญ: การพัฒนารูปแบบ; การบริหารสถานศึกษา; ยุคดิจิทัล

Abstract

The objectives of this research were: (1) to study the components of the digital-era school administration model for Sarasas-affiliated schools, and (2) to develop a school administration model in the digital era for school administrators within the Sarasas network. The key informants consisted of nine experts. The research instrument was an interview form, and data were analyzed using content analysis.

The findings revealed that: (1) the components of digital-era school administration for Sarasas school administrators comprised seven aspects-namely, vision and policy, digital infrastructure, teaching and learning management, personnel and teacher competencies,

*Received October 21, 2025; Revised November 10, 2025; Accepted November 18, 2025

participation and communication, management and quality assurance, and digital ethics and safety; and (2) the developed school administration model in the digital era for Sarasas school administrators consisted of principles, objectives, administrative components, development process, evaluation of implementation, and conditions for success.

Keywords: Model Development; School Administration; Digital Era

บทนำ

ในยุคโลกาภิวัตน์ปัจจุบัน โลกกำลังเผชิญกับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็วในทุกมิติ ทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง สิ่งแวดล้อม และการศึกษา การเปลี่ยนแปลงของสภาพภูมิอากาศ การเสื่อมโทรมของทรัพยากรธรรมชาติ ภัยพิบัติทางธรรมชาติ รวมถึงการระบาดของโรค ล้วนส่งผลให้มนุษย์ต้องปรับตัวต่อสถานการณ์ที่ไม่แน่นอนและซับซ้อนมากขึ้น (Office of the National Economic and Social Development Board (NESDB), 2019) ขณะเดียวกัน ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีดิจิทัลและนวัตกรรมในศตวรรษที่ 21 ได้เปลี่ยนแปลงวิถีชีวิตของผู้คนในทุกระดับ ตั้งแต่การสื่อสาร การทำงาน ไปจนถึงการเรียนรู้ (Geo-Informatics and Space Technology Development Agency (Public Organization), 2019) ส่งผลให้เกิด "สังคมยุคดิจิทัล (Digital Era)" ที่เป็นสังคมไร้พรมแดน มีการเชื่อมโยงข้อมูลข่าวสารอย่างรวดเร็วและไม่จำกัดเวลา (Keesookpun, 2016)

นโยบายประเทศไทย 4.0 (Thailand 4.0) มุ่งขับเคลื่อนประเทศจากเศรษฐกิจแบบผลิตสินค้าโภคภัณฑ์ ไปสู่เศรษฐกิจที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรม (Value-Based Economy) โดยเปลี่ยนจากการพัฒนาเชิงอุตสาหกรรมสู่การใช้เทคโนโลยี ความคิดสร้างสรรค์ และนวัตกรรมเป็นกลไกสำคัญ (Meintri, 2016) การพัฒนาประเทศในทิศทางนี้จำเป็นต้องอาศัยบุคลากรที่มีสมรรถนะสูง โดยเฉพาะในระบบการศึกษา ซึ่งเป็นฐานในการสร้างคนคุณภาพให้พร้อมต่อการเปลี่ยนแปลงของโลกยุคใหม่

ทักษะสำคัญของคนในศตวรรษที่ 21 ประกอบด้วย "3Rs" ได้แก่ การอ่าน (Reading) การเขียน (Writing) และคณิตศาสตร์ (Arithmetic) ซึ่งเป็นทักษะพื้นฐาน และ "8Cs" ได้แก่ การคิดอย่างมีวิจารณญาณและแก้ปัญหา (Critical Thinking and Problem Solving) การคิดสร้างสรรค์และนวัตกรรม (Creativity and Innovation) ความเข้าใจวัฒนธรรมที่หลากหลาย (Cross-Cultural Understanding) การทำงานร่วมกันและภาวะผู้นำ (Collaboration, Teamwork & Leadership) การสื่อสารและรู้เท่าทันสื่อ (Communication, Information & Media Literacy) การใช้เทคโนโลยี (Computer & ICT Literacy) ทักษะอาชีพและการเรียนรู้ (Career & Learning Skills) และการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลง (Change) (Panich, 2022) ซึ่งทั้งหมดต้องบูรณาการกับ "ทักษะดิจิทัล (Digital Skills)" เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้เป็นพลเมืองดิจิทัล (Digital Citizen) ที่สามารถใช้เทคโนโลยีอย่างสร้างสรรค์ ปลอดภัย และมีจริยธรรม (International Society for Technology in Education, 2016)

กระแสโลกาภิวัตน์และการเปลี่ยนผ่านสู่โลกยุค VUCA (Volatility, Uncertainty, Complexity, Ambiguity) และ BANI (Brittle, Anxious, Nonlinear, Incomprehensible) ทำให้การบริหารสถานศึกษาต้องปรับตัวจากระบบแบบเดิมที่เน้นการสั่งการจากบนลงล่าง (Top-down) มาสู่การบริหารเชิงมีส่วนร่วมและยืดหยุ่น (Bottom-up และ Inside-out) โดยเน้นให้ผู้เรียนเป็นศูนย์กลางของการเรียนรู้ (Wisetdonwai, 2022) ผู้บริหารสถานศึกษาจึงต้องมี "ภาวะผู้นำดิจิทัล (Digital Leadership)" ที่สามารถใช้เทคโนโลยีเพื่อการบริหารและพัฒนาคุณภาพการศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ (Chaemchoy, 2018)

เทคโนโลยีดิจิทัลได้พัฒนาเข้าสู่ยุค Digital 4.0 ซึ่งเป็นยุคที่เทคโนโลยีมีความฉลาดและอัตโนมัติมากขึ้น (Digital Era 4.0: When the world is driven by technology, 2017) ส่งผลให้บทบาทของผู้บริหารและครูต้องเปลี่ยนแปลงจาก "ผู้สั่งการและถ่ายทอดความรู้" ไปสู่ "ผู้อำนวยการเรียนรู้ (Facilitator)" และ "ผู้ออกแบบประสบการณ์การเรียนรู้ (Learning Designer)" การจัดการศึกษาจึงต้องเน้นให้ผู้เรียนเกิดสมรรถนะที่สามารถใช้เทคโนโลยีเพื่อสร้างองค์ความรู้และนวัตกรรมด้วยตนเอง (Donna, 2020)

โรงเรียนในเครือสารสาสน์ เป็นเครือข่ายการศึกษาขนาดใหญ่ของภาคเอกชนในประเทศไทย มีโรงเรียนในระดับปฐมวัยถึงอุดมศึกษากว่า 50 แห่งทั่วประเทศ โดยมีลักษณะการบริหารแบบรวมศูนย์และมุ่งสู่ความเป็นเลิศทางวิชาการ การบริหารสถานศึกษาของเครือข่ายนี้มีจุดเด่นด้านคุณภาพการจัดการเรียนการสอนและการใช้เทคโนโลยี แต่ยังไม่มี "รูปแบบการบริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล" ที่ชัดเจนและเหมาะสมกับบริบทเฉพาะขององค์กรเอกชนขนาดใหญ่ การพัฒนารูปแบบดังกล่าวจึงมีความจำเป็น เพื่อยกระดับประสิทธิภาพการบริหารและคุณภาพผู้เรียนให้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงของโลกยุคดิจิทัล

นอกจากนี้ "แผนพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม" (Ministry of Digital Economy and Society, 2016) ยังได้กำหนดยุทธศาสตร์ที่ 5 ว่าด้วย "การพัฒนากำลังคนให้พร้อมสู่สังคมดิจิทัล" มุ่งเน้นให้บุคลากรทั้งภาครัฐและเอกชนมีความรู้ ความสามารถ และสมรรถนะด้านเทคโนโลยีดิจิทัล เพื่อสร้างงานที่มีคุณค่าสูงสุดในยุคเศรษฐกิจดิจิทัล ซึ่งสอดคล้องกับเป้าหมายของการบริหารการศึกษาในปัจจุบันที่มุ่งพัฒนาผู้บริหาร ครู และบุคลากรให้มีทักษะในการผลิตและใช้เทคโนโลยีอย่างเหมาะสม (Ministry of Education, 2020)

ดังนั้น การบริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัลจึงไม่ใช่เพียงการนำเทคโนโลยีเข้ามาใช้ แต่ต้องเป็นการบริหารจัดการอย่างมีระบบ มีนโยบายที่ชัดเจน และใช้เทคโนโลยีเป็นเครื่องมือขับเคลื่อนการพัฒนาอย่างยั่งยืน ผู้บริหารสถานศึกษาจำเป็นต้องมีวิสัยทัศน์เชิงดิจิทัล มีความเข้าใจการเปลี่ยนแปลงของสิ่งแวดล้อมทั้งภายในและภายนอก สามารถสร้างนวัตกรรมการจัดการเรียนรู้ที่ตอบสนองต่อผู้เรียนยุคใหม่ และส่งเสริมให้ครูมีสมรรถนะในการออกแบบกิจกรรมที่ใช้เทคโนโลยีเพื่อพัฒนาผู้เรียนอย่างเต็มศักยภาพ (Intaramanee, 2019 as cited in Keesookpun, 2018)

ดังนั้น ผู้วิจัยในฐานะผู้บริหารโรงเรียนในเครือสารสาสน์ จึงเห็นความจำเป็นในการพัฒนารูปแบบการบริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล เพื่อให้สอดคล้องกับบริบทของเครือข่ายโรงเรียนเอกชนขนาดใหญ่ สามารถใช้เป็นแนวทางในการบริหารจัดการ การพัฒนาครู บุคลากร และผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ รองรับการเปลี่ยนแปลงของโลกยุคดิจิทัล และยกระดับคุณภาพการศึกษาไทยให้ก้าวสู่มาตรฐานสากลอย่างยั่งยืน

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาองค์ประกอบของรูปแบบการบริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถาบันโรงเรียนในเครือสารสาสน์

2. เพื่อพัฒนารูปแบบการบริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถาบันโรงเรียนในเครือสารสาสน์

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการบริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล ของผู้บริหารสถาบันโรงเรียนในเครือสารสาสน์ ผู้วิจัยมีวิธีดำเนินการวิจัย ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 รูปแบบการวิจัยเป็นการวิจัยเชิงคุณภาพโดยการวิจัยนี้ได้ผ่านการพิจารณาจากคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ หมายเลขรับรองโครงการวิจัย SWUEC 682388

ขั้นตอนที่ 2 ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ได้แก่ ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 9 คน โดยผู้วิจัยได้กำหนดคุณสมบัติในการเลือก ดังนี้

1. กลุ่มกำหนดนโยบายระดับประเทศ จำนวน 1 คน ประกอบด้วย ผู้กำหนดนโยบายด้านการบริหารการศึกษาจากกระทรวงศึกษาธิการ (1 คน)

2. กลุ่มผู้บริหารสถานศึกษาการศึกษาระดับเขตพื้นที่ จำนวน 5 คน ประกอบด้วย ผู้บริหารระดับสูงจากเขตพื้นที่เขตการศึกษา (1 คน) และ ผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนขนาดใหญ่ ขนาดกลาง และขนาดเล็กปฏิบัติงานในสถานศึกษาตั้งแต่ 5 ปี ขึ้นไป (4 คน)

3. กลุ่มอาจารย์/ศึกษานิเทศก์ นักวิชาการทางการศึกษาที่มีความเชี่ยวชาญ ด้านสถานศึกษายุคดิจิทัล ด้านการวัดและประเมินผล ด้านเทคโนโลยีการจัดการเรียนรู้ทางการศึกษา จำนวน 3 คน ประกอบด้วย

- ผู้เชี่ยวชาญด้านสถานศึกษายุคดิจิทัล (1 คน)
- ผู้เชี่ยวชาญด้าน ด้านการวัดและประเมินผลทางการศึกษา (1 คน)
- ผู้เชี่ยวชาญด้านเทคโนโลยีการการจัดการเรียนรู้ทางการศึกษา (1 คน)

ขั้นตอนที่ 3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสัมภาษณ์ ที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นหลังจากนั้นให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบก่อนนำไปใช้จริง

ขั้นตอนที่ 4 การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ทำหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทร-วิโรฒ ส่งให้ผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อทำการนัดหมายในการสัมภาษณ์

ขั้นตอนที่ 5 การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้นำข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์มาทำการวิเคราะห์เนื้อหา (Content analysis)

ผลการวิจัย

วัตถุประสงค์ที่ 1 เพื่อศึกษาองค์ประกอบของรูปแบบการบริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถาบันโรงเรียนในเครือสารสาสน์ ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งในประเทศและต่างประเทศจากนั้นได้สร้างแบบสัมภาษณ์ไปสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 9 คน ผลการวิจัย พบว่าองค์ประกอบของการบริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัลประกอบด้วย 7 ด้าน ได้แก่

1. วิสัยทัศน์และนโยบาย (Vision and Policy)
2. โครงสร้างพื้นฐานดิจิทัล (Digital Infrastructure)
3. การจัดการเรียนการสอน (Digital Pedagogy and Learning Innovation)
4. บุคลากรและสมรรถนะครู (Digital Leadership and Teacher Competency)
5. การมีส่วนร่วมและการสื่อสาร (Stakeholder Engagement and Digital Communication)
6. การบริหารจัดการและประกันคุณภาพ (Digital Governance and Quality Assurance)
7. คุณธรรมและความปลอดภัยดิจิทัล (Digital Ethics and Well-being)

วัตถุประสงค์ที่ 2 เพื่อพัฒนารูปแบบการบริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถาบันโรงเรียนในเครือสารสาสน์ ผลการวิจัยพบว่า รูปแบบฯ ที่พัฒนาขึ้นประกอบด้วย 6 องค์ประกอบ ได้แก่

1. หลักการ
2. วัตถุประสงค์

3. องค์ประกอบของการบริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล
4. กระบวนการพัฒนา
5. การประเมินผลการดำเนินการ
6. เงื่อนไขความสำเร็จ

องค์ความรู้ใหม่

จากผลการวิจัย ผู้วิจัยได้รูปแบบการบริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถาบันโรงเรียนในเครือสารสาสน์ สามารถได้ดังแผนภาพนี้

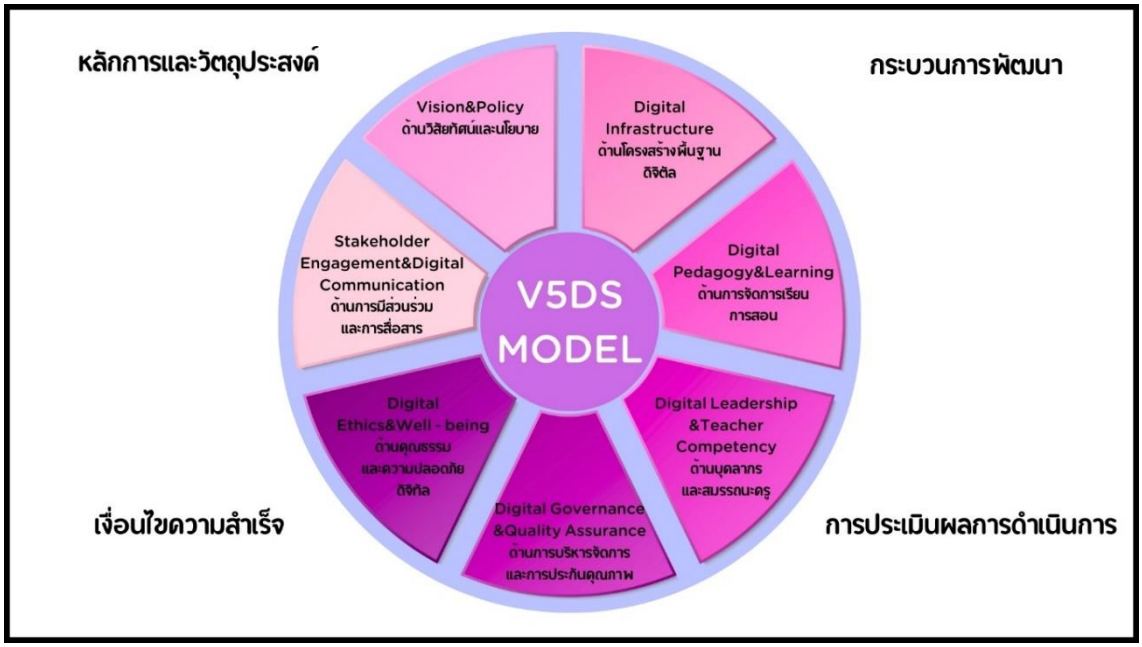

Figure 1: The New Body of Knowledge

รูปแบบการบริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัลที่พัฒนาขึ้น แสดงให้เห็นความสัมพันธ์เชิงระบบระหว่างองค์ประกอบทั้ง 7 ด้าน โดยมี “วิสัยทัศน์และนโยบาย” เป็นแกนกลางที่กำหนดทิศทางของการบริหาร ส่วนองค์ประกอบอื่น ๆ ทำงานเชื่อมโยงกันเพื่อสนับสนุนการบริหารจัดการอย่างมีประสิทธิภาพและยั่งยืน ทั้งนี้ การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลถูกบูรณาการในทุกมิติของการบริหาร เพื่อยกระดับคุณภาพผู้เรียนและองค์กรให้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงของโลกยุคดิจิทัล

อภิปรายผลการวิจัย

ผลจากการวิจัยวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 พบว่า องค์ประกอบของการบริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัลของผู้บริหารเครือสารสาสน์มี 7 ด้าน ซึ่งครอบคลุมทั้งวิสัยทัศน์และนโยบาย โครงสร้างพื้นฐาน บุคลากร การสื่อสาร และคุณธรรมดิจิทัล ทั้งนี้ อาจจะเป็นเพราะว่า การบริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัลต้องใช้ระบบการจัดการที่บูรณาการระหว่างเทคโนโลยีและการบริหารเชิงกลยุทธ์เพื่อให้เกิดคุณภาพทางการศึกษาอย่างยั่งยืน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Yehya, (2021) ที่เสนอว่า โรงเรียนดิจิทัลแห่งอนาคตควรเน้นความสัมพันธ์ระหว่างวิสัยทัศน์ของผู้นำ ครู และโครงสร้างพื้นฐานเทคโนโลยี และสอดคล้องกับแนวคิดของ Sukanya Chaemchoi, (2018) ที่ชี้ว่า “ภาวะผู้นำดิจิทัล” เป็นหัวใจของการขับเคลื่อนโรงเรียนสู่ยุคดิจิทัล

และยังสอดคล้องกับผลการวิจัยของ Phokham (2021) ที่พบว่า การบริหารโรงเรียนในยุคดิจิทัลต้องมีการใช้เทคโนโลยี การมีส่วนร่วม และธรรมาภิบาล เพื่อให้เกิดความโปร่งใสและยั่งยืน

ผลจากการวิจัยวัตถุประสงค์ข้อที่ 2 พบว่า รูปแบบการบริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัลของผู้บริหารเครือสารสาสน์ ประกอบด้วยหลักการ วัตถุประสงค์ องค์ประกอบ กระบวนการพัฒนา การประเมินผล และเงื่อนไขความสำเร็จ ทั้งนี้ เพราะการพัฒนารูปแบบได้อาศัยข้อมูลจากทั้งเชิงปริมาณและคุณภาพ ทำให้ได้ข้อสรุปที่สอดคล้องกับทฤษฎีและการปฏิบัติจริง ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Asawapoom (2018) ที่ระบุว่า การพัฒนารูปแบบควรประกอบด้วยองค์ประกอบหลัก 5 ประการ คือ หลักการ วัตถุประสงค์ องค์ประกอบ การประเมิน และเงื่อนไขความสำเร็จ และยังสอดคล้องกับแนวคิดของ Phetsombat (2023) ที่เสนอว่า การพัฒนาทักษะดิจิทัลของผู้บริหารต้องอาศัยกระบวนการพัฒนาตามรูปแบบที่ชัดเจนเพื่อยกระดับสมรรถนะและคุณภาพของการบริหาร

สรุป

ผลการวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการบริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถาบันโรงเรียนในเครือสารสาสน์ พบว่า การบริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัลประกอบด้วยองค์ประกอบสำคัญ 7 ด้าน ได้แก่ วิสัยทัศน์และนโยบาย โครงสร้างพื้นฐานดิจิทัล การจัดการเรียนการสอน บุคลากรและสมรรถนะครู การมีส่วนร่วมและการสื่อสาร การบริหารจัดการและประกันคุณภาพ และคุณธรรมและความปลอดภัยดิจิทัล ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่า การบริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัลต้องอาศัยการบูรณาการระหว่างเทคโนโลยี นโยบาย และการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนเพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษาอย่างยั่งยืน ทั้งนี้ ผลการพัฒนารูปแบบการบริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัลของผู้บริหารเครือสารสาสน์ชี้ให้เห็นว่า รูปแบบที่เหมาะสมควรประกอบด้วยหลักการ วัตถุประสงค์ องค์ประกอบ กระบวนการพัฒนา การประเมินผลการดำเนินงาน และเงื่อนไขความสำเร็จ ซึ่งสามารถใช้เป็นแนวทางในการบริหารจัดการ การพัฒนาครู บุคลากร และผู้เรียนให้มีสมรรถนะดิจิทัล ตลอดจนส่งเสริมให้โรงเรียนในเครือสารสาสน์สามารถปรับตัวและพัฒนาได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของโลกยุคดิจิทัล

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัย ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

1.1 ผู้บริหารสถาบันโรงเรียนในเครือสารสาสน์ ควรที่จะต้องนำผลการวิจัยไปใช้ในการออกแบบระบบบริหารจัดการที่เน้น “ข้อมูลเป็นฐาน” (Data-Driven Management) โดยใช้เทคโนโลยีในการวิเคราะห์ วางแผน และติดตามผลการดำเนินงานในทุกมิติ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการตัดสินใจและลดความซ้ำซ้อนในการทำงาน

1.2 ผู้บริหารสถาบันโรงเรียนในเครือสารสาสน์ ควรที่จะต้องนำรูปแบบการบริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัลไปใช้ในการวางแผนในการพัฒนาโรงเรียนเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงสุด

1.3 ครูและบุคลากรทางการศึกษา ควรที่จะต้องพัฒนาทักษะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ การใช้สื่อดิจิทัลเพื่อการเรียนรู้ และการสร้างนวัตกรรมในห้องเรียน โดยเน้นการใช้เทคโนโลยีอย่างสร้างสรรค์และยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง เพื่อให้สอดคล้องกับทักษะในศตวรรษที่ 21

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

สำหรับประเด็นในการวิจัยครั้งต่อไปควรทำวิจัยในประเด็นเกี่ยวกับ

2.1 ควรที่จะต้องนำรูปแบบการบริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถาบันโรงเรียนในเครือสารสาสน์ ที่พัฒนาขึ้นไปทดลองใช้ในสถานศึกษาจริงเพื่อประเมินประสิทธิผลและความเหมาะสมของรูปแบบในบริบทจริงของการบริหารโรงเรียน โดยเฉพาะด้านการบริหารวิชาการ การบริหารบุคลากร และการบริหารเทคโนโลยีสารสนเทศ ซึ่งจะช่วยให้สามารถปรับปรุงรูปแบบให้มีความเป็นไปได้และเกิดประสิทธิผลสูงสุดต่อการพัฒนาสถานศึกษาในยุคดิจิทัล

2.2 ควรที่จะต้องศึกษาการพัฒนาสมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหาร ครู และบุคลากรทางการศึกษาให้สอดคล้องกับรูปแบบการบริหารในยุคดิจิทัล โดยมุ่งเน้นการสร้างทักษะการใช้เทคโนโลยี การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงระบบ (Data Literacy) และการใช้เครื่องมือดิจิทัลเพื่อการบริหารจัดการสถานศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งจะส่งผลให้รูปแบบการบริหารสามารถดำเนินไปได้อย่างยั่งยืนในระยะยาว

References

Asawapoom, S. (2018). Reviewing Concepts and Research Methods on Models and Model Development. *Bualuang Educational Administration Journal,* 18(1), 1–13.

Chaemchoy, S. (2018). Digital Leadership and School Administration. *Journal of Industrial Education,* 12(2), 45–59.

Digital Era 4.0: When the World Is Driven by Technology. (2017). *Journal of Technology and Innovation in Education,* 3(1), 1–12.

Donna, M. F. (2020). *The Role of Technology in Modern Education Management.* New York: Routledge.

Geo-Informatics and Space Technology Development Agency (Public Organization). (2019). *Information Technology and Social Transformation in Thailand Report.* Bangkok: GISTDA.

Intaramanee, S. (2019). School Administration in the Digital Era. *Eastern University of Management and Technology Academic Journal,* 16(1), 353–360.

International Society for Technology in Education (ISTE). (2016). *ISTE Standards for Students.* Washington, DC: ISTE.

Keesookpun, E. (2016). *Digital Society and Human Resource Development.* Bangkok: Chulalongkorn University.

Keesookpun, E. (2018). School Management in the Digital Era. *Public-Private Collaboration Project.* Retrieved August 18, 2025, from http://www.trueplookpanya.com/knowledge/content/52232

Meintri, S. (2016). *Thailand 4.0: Driving the Economy through Innovation.* Bangkok: Office of Policy and Planning.

Ministry of Digital Economy and Society. (2016). *Digital Development Plan for Economy and Society B.E. 2559–2564 (A.D. 2016–2021).* Bangkok: Office of the Permanent Secretary, Ministry of Digital Economy and Society.

Ministry of Education. (2020). *National Education Plan B.E. 2560–2579 (A.D. 2017–2036).* Bangkok: Office of the Education Council.

Office of the National Economic and Social Development Board (NESDB). (2019). *Report on the Economic and Social Situation of Thailand.* Bangkok: NESDB.

Panich, W. (2022). *Education for the 21st Century.* Bangkok: Institute for Learning Promotion.

Phetsombat, P. (2023). Development Model of Digital Skills of School Administrators under the Office of Vocational Education Commission toward the Next Normal Life. *Silpakorn University Journal,* 43(2), 42–52.

Phokham, T. (2021). Management Model of the Pracharath Schools in the Digital Era under the Office of the Basic Education Commission. *Journal of Academic Research,* 4(1), 177–188.

Wisetdonwai, J. (2022). *Concepts of Learning Management in the Digital Era.* Bangkok: Srinakharinwirot University.

Yehya, F. (2021). *Digital Schools of the Future: A Framework for Educational Reform*. (Research Report). Publisher Not Identified.